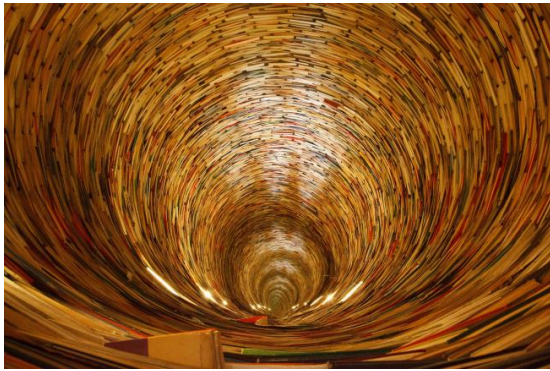

Lectorium rosicrucianum
Međunarodna škola zlatnog ružina križa

Napustite u?enost

Napusti svoju u?enost, i oslobodit ?eš se briga.

*Od kakve je koristi znanje o jezikoslovnim sitnicama?
Bolje je znanje o razlici izme?u dobra i zla.*

Nažalost, svijet je postao divljina, a kraj se još ne nazire.

Svi ljudi su veseli i zaneseni kao netko tko se raduje hrani, kao netko

tko se u prolje?e uspne na neko visoko mjesto.

Ja sam sam miran i još se nisam pomaknuo. Nalik sam novoro?en?etu koje se još nije nasmijalo. Slobodan sam i bez prepreka kao da nemam ni?ega ?emu bih se želio vratiti.

Obi?ni ljudi imaju obilje. Ja sam sam kao netko tko je sve izgubio. Imam srce lude, kao kaos sam i neprestano u ?udu.

Obi?ni ljudi sjaje nau?enim, ja sam sam u mraku. Obi?ni ljudi posjeduju prodorno znanje, ja sam sam tugaljivo nesiguran. Neodre?en sam, kao more, bez predaha sam valovima bacan tamo i amo.

Svatko ima svoje razloge za sve, ja sam sam glup.

Ja sam sam druga?iji od obi?nih ljudi, jer štujem Majku koja sve hrani.

Lao Tzu, Tao Te Ching, 20. poglavlje

Pokušali bismo u cijelosti razumijeti smisao dvadesete pouke iz Tao Te Chinga. Jeste li se zbunili ?itaju?i ove riježi:
Napusti svoju u?enost, i oslobodit ?eš se briga.

?ovje?anstvo, koje se potpuno gubi u intelektualnosti, smatrat ?e ovu izreku ili neizmjereno glupom, ili ?e se osjetiti povrije?enim. Zar te riježi nisu suprotne stajalištu Škole Ružina križa? Ne kažemo li da ?ovjek mora imati znanja da bi mogao razumijeti Gnozu? Zar ne piše u Bibliji: *Moj narod propada jer nema znanja.*? Nije li krajnje važno i nužno poznavati našu literaturu i istražiti gnosti?ke namjere? Vi ?ete možda reži: “U?enici svih vremena su uvijek primali poduku, bilo izgovorenom ili pisanom riježu, ili putem jezika misterija. Zar sada sve to napustiti? Kako je mogu?e konstatirati nešto tako smiješno, šest stotina godina prije Krista, i smatrati to gnosti?kom mudrošću?”

Htjeli bismo ispitati što je Lao Tzu pod tim mislio. Po?et ?emo poznatim primjerom.

Pretpostavite jednom sebi da ste na temelju svega onoga što vam je od srodne literature dolazilo u ruke tijekom vremena pro?itali i cjelokupnu literaturu naše Škole. Pretpostavimo i da imate dobro pam?enje i da ste sve pro?itano sustavno zapamtili do te razine da se za vas može reži: “On to zna!”

Bi li vas to znanje približilo, ma i za milimetar, stvarnom posjedu? Ne postoji li izme?u intelektualnog znanja i stvarnog posjedovanja ogromna razlika? Ne postoje li mnogi ljudi koji se u svojoj neizmjerenoj gladi za Životom bacaju na literaturu i doslovno je gutaju? I jeste li ve? jednom promotrili njihove prate?e reakcije? Jedno poglavlje je prouzrokovalo radost, drugo potištenost, tre?e gnušanje, ve? sljede?e možda zaprepaštenost, na to je uslijedila iskra nade, nakon nje osje?aj straha, i tako dalje.

Cijeli se spektar psihi?kih reakcija vrlo brzo nanizao. Na kraju je doti?ni dospjeo u takvu tenziju i astralni kolaps, sa svakovrsnim brigama i tjeskobama zgusnutim poput oblaka, da je postignuto upravo suprotno od onoga za ?im se

gorljivo težilo.

Ako ste jednom promatrali takav emotivni i psihički slom i razumjeli njegovu pozadinu ne?e li izreka Lao Tzua: “Za ime božje, napusti svoju učenost.”, zvučati kao iz srca izrečena? Osim moralnih i psihičkih poteškoća, prekomjerno intelektualno studiranje može uzrokovati i druge probleme. Upijanje teorijskog znanja samo na intelektualnoj razini vodi ka precijenjivanju samoga sebe: “Ja znam!” U takvom psihičkom stanju ?ovjek može kristalizirati, a ako bi pokušao u praksi spovoditi na taj način usvojeno mogao bi štetiti ne samo sebi ve? i drugima. U svakom slu?aju, stvarni ljudski napredak bi bio obezvižen i onemogućen.

Strahoviti pritisak našeg vremena u pogledu intelektualnog obrazovanja izrasta iz okolnosti u koje je ?ovje?ansto sama sebe dovelo. Mehanizacija, industrijski oblikovano društvo, krajnje kompleksna shema ljudskog suživota u svim njegovim aspektima, zahtijevaju obrazovanje od svakoga.

Je su li time ljudi postali stvarno sretniji, bolji ili mudriji? Je li vas to, ?itatelju, koji možda toliko toga znate i još uvijek u?ite, oslobodilo vaših briga? Što je s onima koji izmišljaju, razvijaju i predaju sve te teorije? Je li ih sve to oslobodilo njihovih briga? Mnogo toga oni znaju te se vjeruje da posjeduju duhovne sposobnosti. Ali to je velika zabluda! Kakvo podcijenjivanje onog stvarnog, jedinog smisla života! To je kod svijeta i ?ovje?anstva otišlo toliko daleko da bi izbile najve?e brige i uzrujanost kada bi u ovom trenutku ljudi zaokrenuli kormilo u drugom smjeru i ispunili savjet *napustite učenost*: “Ali, mi našoj djeci ne možemo dopustiti da u?u u život bez izu?avanja društva, društvenog života i treniranja potrebnog da se ukope u njega.”

Je li se sve to može nazvati napretkom i razvojem? Nije li skoro svatko time zahva?en? Skoro svi zauzimaju svoje mjesto na putu koji, prema Lao Tzuu, vodi u propast. Zbog toga se u dvadestom poglavlju kaže: Nažalost, svijet je postao divljina, a kraj se još ne nazire.

U našim danima, takozvani obrazovan ?ovjek je i žigosan ?ovjek. Utjecaj prirode smrti ga, u najviše slu?ajeva, okiva snažnim lancima. Što nam je onda ?initi, da bismo se oslobodili te enormne brige na koju je Lao Tzu ukazao svojim u?enicima još šest stotina godina prije Krista?

Stvarno rješenje toga problema nije ono koje ra?a novim brigama kada se postigne. To je ono, ako na njemu radite dosljedno i iskreno, koje ?e vas povesti k oslobo?enju. U sljede?em poglavlju ?emo ispitati kako se ova tvrdnja može obistinirati.

Jan van Rijckenborgh i Catharose de Petri: Kineska Gnoza – Tumačenje Tao Te Chinga, 20-I poglavlje

Source:

<https://www.lectoriumrosicrucianum.hr/hr/artikel/napustite-ucenost>